

KUTASI HÍREK

2020. május / XI. évfolyam 4. szám

Megjelenik minden hónapban

INGYENES

**Június 4-étől Csongrád megye neve
Csongrád-Csanád megye lesz
(5. oldal)**

**Kutasi ösztöndíjasok
(10. oldal)**

**Több száz gyümölcsfát osztottak szét
Székkutason
(3. oldal)**

**„Szükség van a megtakarításokra, hogy a jövőben
is támogató és segítő önkormányzat lehessünk”
– Szél István nyilatkozott a korona-helyzetről**

(Írásunk a 3. oldalon)

„Szükség van a megtakarításokra, hogy a jövőben is támogató és segítő önkormányzat lehessünk” – Szél István nyilatkozott a korona-helyzetről

A koronavírus-veszélyhelyzet országos szinten ráta meg a gazdaságot, így rengeteg település került nehéz helyzetbe költségvetési hiány következtében. Arról kérdeztük Szél István polgármestert, hogy hogyan látja a község kialakult helyzetét, Székkutas vezetőjeként. A polgármester a rendkívüli helyzettel kapcsolatos tapasztalatait, terveit, várakozásait és reményeit osztotta meg lapunkkal.

„A pandémia nehéz helyzetbe hozta most Székkutas község valamennyi polgárát és az önkormányzatot is” – kezdte beszámolóját Szél István. – „A polgármester egy személyben dönt és hoz rendeleteket, hiszen a katasztrófavédelmi törvény szerint ilyenkor a polgármesterek felelősek minden ügyben. A képviselőket kizárólag csak tájékoztathatom az aktualitásokról, ha pedig a veszélyhelyzet lezárul, akkor minden visszatér a régi kerékvágásba. Az elmúlt időszakban elég kemény döntéseket kellett hoznom a költségvetéssel kapcsolatban is” – magyarázta a polgármester.

„Székkutastól a magyar állam több mint 40 millió forint adósságot vállalt át 2012-ben – folytatatta. „Most az állam segítséget kér tőlünk, hogy járuljunk hozzá a pandémia költségeihez. Elkérték tőlünk az egyéves gépjárműadókat, amely 6 millió forintot jelent évente. Ez elég jelentős összeg egy 300 milliós költségvetésű településen. Mi természetesen felajánlottuk az összeget és át is utaltuk határidőre. Ezek után további megszorító intézkedéseket kellett tennünk” – foglalta össze Szél István. A polgármester arról is beszélt, hogy milyen intézkedésekkel készül a várható nehézségekre. „Készülünk kell arra is, hogy a 88 székkutasi cég hamarosan nehezebb helyzetbe fog majd kerülni, ezért nem biztos, hogy időben tudnak majd adót fizetni. Számolni kell azzal is, hogy adómerséklést fognak kérni, így jóval kevesebb adóbevételel kalkulálhatunk 2020-ra. Ezek alapján

több mint 20 millió forint megtakarítást kellett elvennem a település költségvetéséből. Létszám-racionalitást hajtottam végre, önerős befektetéseket, valamint támogatásokat függesztettem fel. Ezeket az intézkedéseket a képviselők meghallgatták és támogatásukról biztosítottak – fogalmazott a polgármester.

Arra is kitért, hogy hogyan zajlik a koronavírus elleni harc a településen. „Ezen felül további 2 millió forint értékben költöttünk a veszélyhelyzet elindulása óta prevencióra, védekezésre. Ebből az összegből az önkormányzati és hivatali dolgozóknak, az idősek otthonában lévő munkatársaknak vásároltunk a védőfelszerelést, maszkkal, kesztyűvel láttuk el őket. Az idősek otthonába szárítógépet is vásároltunk. Rengeteg olyan jellegű kiadásunk volt, amely az elmúlt hónapok költségvetésében nem várt tényezőként szerepelt.

Szél István több olyan döntést hozott meg az elmúlt időszakban, ami nagy hatást gyakorol a község megszokott életére. „Nem szervezzük meg idén a Főtéri Falunapokat. Ennek is több oka van. Egyrészt a korlátozások augusztus 15-ig élnek, és nem tudjuk előre, hogy folytatódnak-e ezután. A másik ok, hogy a költségvetés-szigorító intézkedések következtében az önkormányzat nem tudja támogatni a rendezvényeket. A mostani elképzeléseink szerint nagyobb rendezvényeken majd csak advent környékén fogunk tudni találkozni egymással” – fogalmazta meg a polgármester.

Érdeklődünk arról is, hogy hogyan érintette a kutasiakat a koronavírus-helyzet miatt kialakult munkanélküliség kérdése. „Az elmúlt egy hónapban 5%-kal növekedett a székkutasi munkanélküliek száma. Érezhető a probléma, és kaptunk egy olyan lehetőséget, hogy a munkanélkülivé vált polgártársainkat felvehetjük a közfoglalkoztatásba. Azoknál a családoknál, ahol problémák merülnek fel, a kormányzati intézkedésen túl az önkormányzat is tud segíteni. Ezért volt szükség a megtakarításra, hogy még inkább támogató és segítő önkormányzat lehessünk a következő hónapokban is” – foglalta össze válaszában Szél István.

„A jövőre vonatkozóan még pesszimistább vagyok, hiszen az idei évi leállások és megszorításokat a jövő évben fogjuk csak megérezni, a cégek adóbevallásán. Hitelt továbbra sem szeretnénk felvenni, de egy még takarékosabb helyzetre kell majd felkészülnünk – zárta szavait Székkutas polgármestere.

Komjátí Ági

Székkutas vezetői bérük húsz százalékaival segítik a védekezést a kialakult helyzetben

Székkutas polgármestere és alpolgármestere is lemondott a nettó bérének mintegy húszszázaléknyi költségtérítéséről, ezzel segítve a településen a védekezést az új típusú koronavírus-járvány okozta egészségügyi és gazdasági veszélyhelyzetben.

Ez azt jelenti, hogy Szél István és Rostás Péter felajánlásával az idei évben közel 800 ezer forinttal bővül a veszélyhelyzeti alap.

„Ahogy minden önkormányzat, az elmúlt hetekben mi is rendkívüli döntésekre és megszorításokra kényszerültünk a járvány miatt. Polgármesterként számos határozatot hoztam, melyekről természetesen tájékoztattam a képviselőket, akik el is fogadták azokat. Még márciusban arra az elhatározásra jutottunk, hogy első körben 1,5 millió forintos összeggel létrehozzuk Székkutas veszélyhelyzeti alapját, melynek összegét folyamatosan emeljük, hogy a védekezés költségeit folyamatosan biztosítani tudjuk. Ehhez járulunk hozzá mi is alpolgármester kol-

légámmal, vagyis június 1-jétől év végéig, azaz hét hónapon keresztül lemondunk a nettó bérünk mintegy húsz százaléka kivevő költségterítéséről, amit a veszélyhelyzeti alapba vezetünk át. Célunk, hogy ez az összeg a székkutasiakat szolgálja, a település, a közösség minél hatékonyabb és eredményesebb védekezését segítse” – mondta el Szél István, aki hozzátette, amennyiben a helyzet úgy kívánja, és a költségvetésnek szüksége lesz erre, a felajánlást természetesen 2021 januárjától is meghosszabbítják.

Összességében tehát a polgármester az idei évben így módon mintegy 575 ezer, az alpolgármester pedig 210 ezer forinttal járul hozzá személyesen is a védekezés költségeihez, azaz 785 ezer forinttal bővítik a veszélyhelyzeti alapot.

(forrás: promenad.hu, fe)

Több száz gyümölcsfát osztottak szét Székkutason

Megmozgatta Székkutas lakosságát az április végi gyümölcsfaosztás. A Johannita Segítő Szolgálat jóvoltából 470 facsemetét osztottak szét a lakosok között.

Példamutató kezdeményezést valósítottak meg a Föld napjához kötődően

Rostás Péter, Székkutas község alpolgármestere lapunknak elmondta, hogy minden háztartás két-két fát választhatott. A tapasztalatok szerint a gyümölcsfaosztásnak nagy sikere volt, igazán megmozgatta a település lakosságát, igen sokan éltek a lehetőséggel.

Székkutason: gyümölcsfákat osztottak szét a településen élők között. A facsemeték Németországból érkeztek, a Kószó Péter elnök vezette hódmezővásárhelyi Johannita Segítő Szolgálat adományaként. Szilva-, körte-, alma-, és cseresznyefa csemetéből is válogathattak a helyiek, de őszi- és sárgabarack is volt a 470 fanövendék között.

„Ezzel az egészszel kicsit az is volt a célunk, hogy az embereket visszatereljük az öngondoskodásra, hogy megtermeljék családjaiknak, ez esetben a gyümölcsöket” – fogalmazott Rostás Péter. A telkeken egyébként is jellemző, hogy több gyümölcsfa is található, ezek számát pedig mindenki szívesen gyarapította.

Az érdeklődés valóban folyamatos volt, a facsemetéket lakcímkártya bemutatásával lehetett átvenni. A gyümölcsfacsemete-osztás során mindenki odafigyelt a jelenleg érvényben lévő egészségügyi előírásokra, a 1,5-2 méteres távolságot megtartották egymástól az emberek, többen pedig maszkot is viseltek. Voltak, akik kerékpárral érkeztek és így vitték haza a kert jövőbeli ékességét, míg mások összefogva, akár lovas kocsival vagy kiskocsival érkezve szállították el a kisfákat.

A faosztás teljesen ingyenes volt a helyi lakosok számára, ám az önkormányzat akciója mondhatni duplán jótékony volt: a szervezők egy becsületkasszárt is felállítottak. Ebbe mindenki a saját döntése szerinti összeget helyezhetett el, amellyel a település és lakói az Életünkért – Egészségünkért Hódmezővásárhely és Makó lakosságáért Alapítványt támogathatták. A székkutasiak ezen a téren is bizonyítottak, és igen aktívak voltak, a gyümölcsöző összefogásnak köszönhetően több mint 200 ezer forintot adományoztak az említett alapítvány javára.

szcs

Fotók: Kovács Erika / delmagyar.hu

Újabb beruházások kezdődnek meg Székkutason

2020-ban is több területen kezdenek fejlesztésbe Székkutason. Külterületi kondipark-építésre, játszótérbővítésre és csapadékvíz elvezető-rendszer korszerűsítésre is számíthatnak a kutasiak, a projektek megvalósítása heteken belül megkezdődhet. A tervekről Szél István polgármester számolt be lapunknak.

„A játszótérbővítés 6 millió forintból fog megvalósulni. Olyan játszótér szerelnék kialakítani, amit a tizenévesek is használhatnak majd, egy nagy mászóvárat szerzünk be. Ezt követően a sportcentrum területén fogunk egy külterületi fitnessparkot építeni, erre egy csaknem 5 millió forintos forrás áll rendelkezésünkre” – kezdte összefoglalóját a polgármester. „Júliusban várható a temetői út aszfaltozásának második üteme, mintegy 20 millió forintból, valamint a temető parkolójának bővítése, korszerűsítése további 5 millió forintból” – folytatta a polgármester. „Ebben az időszakban fog megkezdődni az óvoda még elmaradt épületrészeinek fűtőkorszerűsítése. Itt fali és mennyezeti hőszigetelésre kerül majd sor, de tervezzük a villamoshálózat felújítását is.”

Arról is kérdeztük a polgármestert, hogy milyen fejlesztések valósulnak meg a nyári időszakban. „A terveink szerint a nyár nagy munkája a csapadékvíz-elvezető-rendszerünk felújításának harmadik üteme lesz. Ez a Kossuth és a József Attila utcákat érinti, valamint a Németh László utcának egy szakasza is érintett lesz a munkálatok során. A beruházás mintegy bruttó 200 millió forint értékű, ez nettó 144 millió forintos építési költséget jelent” – magyarázta Szél István.

Arra is rákérdeztünk, hogy milyen forrásokból valósulhatnak meg a tervezett beruházások. „Ezek mind pályázati forrásból megvalósuló beruházások. Kizárólag a játszótér 6 millió forint-

jához kell csaknem egy 1 millió forintos önrészt hozzátennünk, mert az anyagárak emelkedtek az elmúlt időszakban. A többihez remélhetőleg nem lesz szükség önkormányzati önrészre, ezt a jelenlegi helyzetben egyébként sem tudnánk biztosítani” – fogalmazott a település polgármestere.

Komjáti Ági

Keressük Székkutas legjobb receptjeit!

Régi-új rovattal bővül a Kutasi Hírek. A jövőben szeretnénk közreadni a település lakóinak receptjeit!

A rovat célja, hogy megőrizzük a helyi gasztronómiai hagyományokat, ugyanis készül Székkutas receptgyűjteménye! Megközelítőleg 200 helyi receptet szeretnénk összegyűjteni, és nyomtatott formában megőrizni az utókor számára.

Várjuk tehát a családi finomságok elkészítésének leírását, a dédi egy kicsit talán titkos, de mégis közkinccsnek számító receptjét, vagy akár az újhullámos, paleo- vagy fitnessreceptek előállításának módját.

Írja le az elkészítés mozzanatait és készítsen fotót is a menyei finomságról!

A recepteket a tutkarsag@szekkutas.hu e-mail címre várjuk, vagy személyesen az önkormányzatnál is leadhatja azokat.

Az orvosi rendelésekre előre egyeztetett időpontot kell kérni Székkutason is

A háziorvosi rendelésekre a jelenlegi miniszteri utasítás szerint kizárólag telefonos bejelentkezés alapján kerülhet sor, ez a háziorvosi adminisztrációs tevékenységre is vonatkozik. Beszélgetés Bakos Attilával, Székkutas háziorvosával.

Dr. Bakos Attila lapunknak elmondta, hogy minden esetben telefonos egyeztetés szükséges ahhoz, ha valaki egészségügyi ellátást szeretne igényelni. „Mindenképpen jelezze telefonon, ha valaki krónikus betegsége miatt tanácsot szeretne kérni, de ide tartozik az is, ha valaki rendelésre kérne időpontot, mert olyan problémája van, amivel kapcsolatban személyesen szeretne konzultálni. Nagyon fontos, hogy minden esetben az orvos és a team bírálja el a telefonos beszélgetés alapján, hogy ki az, akinek személyesen kell elmenni a rendelőbe, és ki az, akinek távkommunikációs tanácsadás útján próbálnak segíteni és megoldani a problémáját” – fogalmazott a doktor. Az orvos azt is elmondta, hogy a papíralapú igazolásokat és az egyéb ügyek intézését is telefonon érdemes elintézni. Az igazolások kiállítására öt nap áll rendelkezésére a körzeteknek.

Korlátozásokat szabtak ki a rendelőbe érkezőkre is. „Gyakorlatilag egy betegre negyed óra jut, rendelési időben egy órán belül négy beteget fogadhatnak az orvosok. Emellett a telefonos tanácsadásra és a gyógyító jellegű távtanácsadásra is időt kell szentelni” – magyarázta a doktor úr. Kiemelte, hogy **lehetőség szerint a rendelőhelyiségben egyszerre csak egy személy tartózkodjon, több páciens esetén tartsák be a másfél méter**

távolságot egymástól, és szájmazskot minden esetben viseljenek a rendelőbe érkezők.

Fontos változás következett be a különböző gyógyszerfelírások menetére vonatkozóan is, ezt mindenki elintézheti telefonon. Székkutas körzetében internetes elérhetőséget is biztosítottak a lakosoknak, ahol a gyógyszerírási igényeket lehet leadni. „Szinte kivétel nélkül minden vényt az elektronikus nyilvántartási téren ki lehet váltani. Személyigazolvány és táj kártya függvényében a felhőbe felküldött a gyógyszerár a gyógyszereket ki tudja adni, gyakorlatilag papír alapú vények nélkül. Saját hozzátartozóink gyógyszereit is egyenlőre még kiválthatjuk, az adott személy érvényes okmányaival” – fogalmazott az orvos. A jövőben ez elképzelhető, hogy változni fog – figyelni kell az ezzel kapcsolatos tájékoztatást annak, akit érint.

Azt is megtudtuk, hogy az intézményekben még nem indult el a vérvétel, szakellátó helyeken is kizárólag időpont-egyeztetés után jelenhetnek meg a páciensek. „Kitolódott határidővel működik tovább a közgyógyellátás és a gyógyszerjavaslatok sem járnak le” – tette hozzá Dr. Bakos Attila. „A különböző adminisztratív tevékenységekkel kapcsolatban, zömmel ugyan telefonos tanácsadás útján, de újra indult az élet” – zárta szavait a háziorvos.

Mit tegyen, ha panasa van?

Ha Önnek, vagy valamely családtagjának valamilyen egészségügyi gondja van napközben, először munkaidőben jelentkezzen a háziorvosánál, kizárólag telefonon. Amennyiben sürgős, életveszélyes helyzetről van szó, úgy a mentőszolgálat is elérhető, ügyeleti időben pedig az ügyeleti szolgáltatót keressék.

A járvánnyal kapcsolatos folyamatos tájékozódás érdekében használják a Csongrád Megyei Egészségügyi Ellátó Központ rendkívüli helyzetekre szolgáló új weboldalát, ez a <https://koronavirus.csmekhm.hu/> címen érhető el. A Hódmezővásárhelyi Tagintézmény és a Makói Tagintézmény ellátási rendjéről is friss információk és az aktuális elérhetőségek is folyamatosan kerülnek fel az oldalra.

Helyi elérhetőségek:

Schneider Krisztina Körzeti nővér: 06-30-552-3086

Varga Lászlóné Anikó Körzeti nővér: 06-30-924-1217

Dr. Bakos Attila háziorvos: 06-30-924-1218

Vigyázzunk magunkra, vigyázzunk egymásra!

fe

Tisztelt Mozgásszervi Betegek!

Május 18-tól folytatja a kezeléseket a fizioterápia. Először a márciusban megkezdett kezelések folytatása, utána a reumatológiai szakrendelések által rendelt terápiás ellátások ütemezése történik. A közegészségügyi szabályok betartása mellett időpont-egyeztetéssel fogadja a betegeket Kovácsné Rostás Erzsébet, fizioterápiás asszisztens.

Telefonos elérhetőség: 06-20-359-6759

Véradás Székkutason

2020. április 22-én a Magyar Vöröskereszt Hódmezővásárhelyi és Székkutasi Szervezete véradást szervezett a Murgács Kálmán Művelődési Házban. 54 véradó jelent meg, hogy karját nyújtsa az életmentő véradásra.

A veszélyhelyzetre való tekintettel a véradást követő vendéglátás ugyan elmaradt, azonban ismételtlen köszönetet mondunk a szép számban megjelent véradóknak, akikre a következő véradáson, 2020. július 15-én is számíthatunk.

Magyar Vöröskereszt Székkutasi Szervezete

Június 4-étől Csongrád megye neve Csongrád-Csanád megye lesz

Június 4-től, Trianon századik évfordulójától megváltozik megyénk neve, ami a kormány megbízott szerint a szét szakított Magyarország egyesítésének és összefogásának vágyát is szimbolizálja. Az állampolgároknak a névváltozás kapcsán nincs teendőjük, nem kell például okmányokat sem cserélni, hívta fel rá a figyelmet Juhász Tünde.

Trianon igazságtalan békediktátuma száz évvel ezelőtt olyan mély sebet ejtett hazánkon és a lelkünkben, amely talán soha nem fog begyógyulni, nekünk, Csongrád megyeieknek azonban némi gyógyírt jelenthet, hogy a százéves évfordulón szűkebb otthonunk neve már Csongrád-Csanád lesz, mondta el a megyei kormány megbízott.

Juhász Tünde felidézte, az országgyűlés 2017-ben Lázár János miniszter és a térség országgyűlési képviselőjének javaslatára indítványára, ellenszavazat nélkül módosította a megyénk nevét.

– A döntés történelmileg indokolható, eszmeileg pedig érthető, hiszen a Trianonban szétszakított Magyarország egyesítésének és összefogásának vágyát szimbolizálja. – emelte ki a kormány megbízott. Mint elmondta, megyénk június 4-től büszkén viselheti a Csongrád mellett a Csanád nevet is. Hozzátette: úgy véli, hogy legalább ilyen, jelképes orvosságra minden magyar léleknek szüksége van.

A megyei kormány megbízott azt is hangsúlyozta, hogy a névváltoztatással kapcsolatosan az állampolgároknak, vállalkozásoknak nem lesz teendőjük, így például az okmányok lecserélésére sem lesz szükség.

dr. Miklós Péter kiemelte: Csongrád és Csanád megye egyidős a magyar államisággal, már csak ez a múlt is indokolhatja azt, hogy megváltozzon a neve. A történész szerint a kormány Lázár János kezdeményezésére, és a megyei önkormányzat támogatásával a kettő mellett Torontál vármegye örökségét is felvállalta.

A Tornyai János Múzeum és Közművelődési Központ igazgatója arra is emlékeztetett, hogy 1945-ben a Nemzeti Parasztpárt színeiben politizáló, de titkos kommunista, makói gyökerű Erdei Ferenc volt, aki megszüntette a „közigazgatásilag egyelőre egyesített vármegye” kategóriáját, azt ugyanis revizionistának, a Trianoni gondolat tovább vivőjének vélte.

dr. Miklós Péter szerint ebben is az látszott, hogy a kommunizmus a múltat végképp el akarta törölni, ezzel szemben a megye mostani névváltozása nem csak Csanád megye ezeréves hagyományaira világít rá, hanem arra is, hogy a múltat nem eltörölni, hanem vállalni kell.

A Csongrád Megyei Önkormányzat elnöke beszédében kiemelte: a döntés előtt Lázár János a közgyűlés véleményét is kikérte, amely természetesen támogatta azt. A méltó emlékeztetést, és a névváltozás megünneplését pedig szolgálja a megyei önkormányzat által készített bronz emlékérmé, valamint egy térkép kiadása is, amelyen ábrázolják a jelenlegi és korábbi megye határokat.

forrás: promenad.hu/Szabó Viktor

„Kultúrát nem lehet örökölni. Az elődök kultúrája egykettőre elpárolog, ha minden nemzedék újra meg újra meg nem szerzi magának.” (Kodály Zoltán)

Hagyományörző kultúránkról

A Székkutasi Olvasókör 2009 óta a Tánc Világnapja alkalmából minden évben táncgálát rendez. A meghívott fellépők mellett itt mutatkoznak be olvasóköriünk óvodás és iskolás csoportjai is. 2014-ben az ötödik gálát – különböző tánc kultúrák, táncstílusok bemutatásával – fergeteges kistérségi rendezvényként élhettük át. Ez a Többcélú Kistérségi Társulás támogatásával valósult meg. Tizedik alkalommal általános iskolánk EFOP pályázatának konzorciumi tagjaként a Kankalin Néptáncgyűttessel és Hudák Mariann Prima Díjas viseletkészítő bemutatójával tettük színesebbé, a népi kultúra színfoltjává hagyományörző rendezvényünket. Ez évi gálánkat május 10-re terveztük. A tánc lépések elsajátítása Gazsi Lászlóval, az Árendás Néptáncgyűttes művészeti vezetőjével történt. A kétszeres „Aranysarkantyús szőlőtáncos” elismeréssel rendelkező fiatalember és az összesen 30 fős óvodás, iskolás csoportja kemény munkával, de lelkesen készült a bemutatóra. Sajnos, mint köztudott, ez az idén nem való-

szulhatott meg. Így itt szeretnénk megköszönni a foglalkozásokon résztvevő gyermekek igyekezetét, a szülők együttműködését. Köszönjük Lázár Judit óvodavezető, Sulyok Ágnes és Stul-Stefán Linda óvodapedagógusok, valamint az iskola részéről Patyi Éva tagintézmény vezető és a néptáncoktatást segítő munkáját.

Köszönjük a Székkutasi Gyermekek Tanulását és Művelődését Segítő Alapítvány támogatását.

Szeretettel várjuk a jövő tanévben ismét a gyermekek jelentkezését a néptánc foglalkozásokra, mely gyümölcsöző lehetőség a hagyományörzés és gyermekeink fejlődése szempontjából.

„A tánc a lélek rejtett nyelve”
(Martha Graham)

Kovácsné Rostás Erzsébet
az Olvasókör elnöke

Összetartozunk!

A trianoni diktátum 100 éves évfordulójára

A Kárpát-medencébe történő letelepedése óta a magyarság, hosszú évszázadok során, sok történelmi sorsfordítót átélte. Győztes és vesztes periódusokon keresztül formálódott a magyar történelem. Volt, amikor „három tenger mosta partjainkat”, de megszenvedtük a tatárt, törököt, labancot, nyugati és keleti hódítókat is. Trianon kétségtelenül a nemzet legnagyobb tragédiája és legnagyobb veszteséggel járó következménye volt egy viharos évtized végének záróakkordjaként. Felbomlott az a régi világ, egy olyan törvényszerű rend, amely korábban a pillanatnyi nehézségek és a soknemzetiségű Monarchia mélyén lappangó feszültségek ellenére is magától értetődő volt. A világháború okozta sokkból idő sem volt kijózanodni. A Doberdót, Isonzót, Przemyślt megjárta és túlélte katonák alighogy hazatértek, a fegyverek még csak éppen elhallgattak a harcerekken, amikor a magyar emberek véres valóságában tapasztalhatták meg az új idők szeleit. Először az ország nagy részének megszállása

történt meg, majd a helyzet tovább romlott a vérgőzös bolsevik terrorállam kegyetlenkedéseivel. A megszállók pedig szép lassan kezdtek berendezkedni az ezeréves Magyarországtól elrabolt területeken.

Az adatokat mindenki ismeri, a sokáig békének csúfolt diktátumhoz vezető út is közismert. Az utóbbi idők történeti összefoglalói, elismert hazai és külföldi kutatók munkái alaposan feltárták a Trianonhoz vezető kiváltó okokat és az összefüggéseket. 1920-ban megpecsételődött a sorsunk, a magyarság torkára kést helyeztek, az ítéletet pedig könyörtelenül végrehajtották. Az akkori győztesek a kulisszák mögött zajló sötét háttéralkuk alapján, a hazugságok és álszent jelszavak bűvöletében szétszabdalták azt az egyedülálló földrajzi, gazdasági, kulturális, történelmi egységet, amely Európa közepén ezer éven át megannyi értéket teremtett, miközben rendületlenül védte a kereszténységet. A csonkítás tényei és a statisztikák szárazak és elevenen húsba vágók. Egy tollvonással

elvesztettük hazánk területének kétharmadát, idegen megszállás alá került a magyar ajkú népesség harmada, a magyar városokban pedig idegen zászlókat tűztek a városházák tornyai-ra a megszállók. A zsenge korban lévő, vagy újonnan alakuló államoknak a történelmi szerencse folytán, érdemtelenül hullott ölükbe a hatalmas zsákmány.

Trianon tragédiáját nem lehet elfogadni. Nyugodt szívvel nem lehet beletörődni egy magyarnak sem, hiszen tudjuk, érezzük, hogy olyan igazságtalanságot követtek el nemzetünk ellen, amelyre minden bizonnyal nem érdemelt rá. Lehet boncolgatni és elemezni, hogy miért és miként jutott ide az akkori Magyarország, milyen külső tényezők és belső erők tevékenységének kölcsönhatásaként találta magát szembe egyik pillanatról a másikra a szentistváni állam egy olyan kényszerhelyzetben, amelyből nem volt kiút, de mindez már csak a tisztánlátás szempontjából bír jelentőséggel.

Azóta eltelt 100 év és látjuk, hogy a

nagyhatalmak és az utódállamok által fennhangon hirdetett ígéretekéből és szépen csengő szavakból semmi nem valósult meg, és ennek a helyzetnek az eleven valóságát – leginkább az elszakított nemzetrészeket – nap nap után tapasztaljuk és érezzük. Ez lehetőséget nyújt arra is, hogy a kerek évforduló kapcsán bizonyítsuk, hogy a nyelvből, hitéből és kultúrájából erőt merítő magyarság egy történelmi trauma után is képes a nemzeti megújulásra, az önálló út megteremtésére, a valós, jól kipróbált, évszázadok alatt formálódott európai és magyar értékeket közvetítő gondolatra, ezzel párhuzamosan pedig a magyar nemzet kárpát-medencei egyesítésére.

Június 4-e a nemzeti összetartozás napja is. Ezen a napon nemcsak emlékeznünk kell a trianoni országvesztésre, de előre is kell tekintenünk. Nem elég a múltban ragadni, hanem meg kell találni a módját a magyar nemzet újraegyesítésének. Egy nemzet, egy ország, az ezeréves Magyarország akkor fog igazán elveszni, ha lélekben is elveszítjük azt. Amíg úgy lépünk át a most meghúzott határokat, hogy gondolatban itthon maradunk, amíg magyar szót hallunk az elcsatolt városok és falvak főterén, és bármerre tekintünk, magyar emlékekkel és magyar történetekkel találkozunk szerte a Kárpát-medencében, addig van remény. Lelkünkben megőrizhetjük azt a Magyarországot, amelyet semmilyen diktátum és kényszer nem tud szétszakítani. És ha lélekben úgy érezzük, akkor a mindennapok gyakorlati oldaláról megközelítve is nagyobb az esélyünk egy erős és magabiztos magyarság kárpát-medencei jövőjének megalapozásához.

Nekünk Pozsony, Pozsony marad és nem Bratislava, Kassa Rákóczi és Márait jelenti,

Kolozsvár pedig a Szent Mihály székesegyház páratlan harangzúgását a Mátyás király téren, ahonnan nem messze, Reményik Sándor – aki otthon maradt és nem eredt a nagyvilágnak –, örök álmát most is őrzi a házsongárdi sírkert...

Amíg magyar szót hallunk Zenta, Zombor és Szabadka főterén, amíg Vereckén állni fog a honfoglalás emlékműve, amíg Csíksomlyón több százezren fohászkodunk a Szűzanyához a magyarság megmaradásáért, amíg magyar és székely zászló fog lobogni március 15-én a Nyerges-tetőn és amíg együtt dobban a szíve határon belüli és határon túli magyarnak, addig nem kell félnünk...

Amikor egy torokból zúg fel a Nélküled Dunaszerdahelyen, ameddig Nagyvárad Szent László városa és Marosvécsen el tudjuk szavalni Dsida Jenő Psalmus Hungaricusát a Helikon asztala körül, addig az igazi Magyarország is élni fog a szívünkben.

Addig tart ugyanis Magyarország határa, amíg azt a lelünkben engedjük. Legbelül nem kell lemondanunk egy négyzetcentiméterről sem, és bár Trianonnal gúnyt űzhetett belőlünk a történelem, de ennek ellenére érezzük azt is, hogy az igazság mellettünk áll. Ahogy azt Wass Alberttől is megtanultuk: a víz szalad, de a kő marad. Ennek tudatában, hitünkben nem engedve, és bár jelentésbeli tartalmában módosulva, de büszkén mondhatjuk a korabeli revíziós mozgalom jelszavával élve, hogy nem adjuk fel. Nem, nem, soha!

Száz évvel Trianon után meg kell haladnunk annak a kínzó, oly sok negatív következménnyel társuló, feldolgozhatatlan ténynek a hatását, amely a mai napig elviselhetetlen súlyával nehezedik a magyarságra. Felelős, a magyar érdekek mentén fellépő, határozott és

meg nem alkuvó nemzetpolitikával, a nemzeti összetartozás érzésével kell helyt állnunk és biztosítani magunkat afelől, hogy voltunk, vagyunk és leszünk. Szabó Dezső örökérvényű gondolata mindannyiunk számára irányítónak szolgálhat. Amíg minden magyar felelősséget érez minden magyarért, addig nincs veszve a haza sem. A nemzeti összetartozás bennünk kell, hogy éljen, és cselekvésre ösztönözzön minden olyan pillanatban, amikor összefogásra van szükség, de akkor is, amikor szimplán nemzetben gondolkodunk.

„Nem kell beszélni róla sohasem, de mindig, mindig gondoljunk rá” – szemünk előtt tartva Juhász Gyula intelmét, tetteink szolgáljanak tanúságképp annak alátámasztására, hogy van magyar jövő a Kárpátok bércei között. Rá kell eszmélnünk, hogy a trianoni fájdalom százéves magányában mégsem vagyunk egyedül. Magunk mögött kell hagynunk a rossz beidegződéseket, a szétszakítottság érzését és arra kell gondolnunk, hogy ameddig a Kárpát-medence legtávolabbi pontján is él egy magyar, nekünk addig tart a hazánk. Ha magyar a magyarral karöltve, a szoros egymásra utaltság érzésében, erős hittel és elszántsággal képes a következő századok kihívásai és próbatételei elé közös célokat kitűzve odaállni, bízhatunk egy szebb magyar jövő reményében. Ehhez hiteles, a nemzet egészének érdekeit szem előtt tartó politikára van szükség, a nemzeti minimum helyett a nemzeti maximum megteremtésére, ahol közösen tehetünk tanúságot arról, hogy hiszünk egy Istenben, hiszünk egy hazában, hiszünk egy isteni örök igazságban és hiszünk Magyarország feltámadásában.

Dr. Markó Csaba

Szóljanak a harangok!

A Kárpát-medencében szóljanak száz másodpercig a harangok Trianon százéves évfordulója alkalmából június 4-én, magyar idő szerint 16 óra 30 perckor!

Tagsága és partnerszervezetei javaslatára a Keresztény Értelmiségiek Szövetsége és a Kárpát-medencei Magyarság Evangelizációjáért Alapítvány felhívást tett közzé, melyben felekezettől függetlenül kéri a Kárpát-medencei egyházközsegeket és gyülekezeteket, hogy harangozással és imával emlékezzenek Trianon százéves évfordulójára június 4-én. Bízunk benne, hogy hozzánk hasonlóan sokan fontosnak tartják a keresztény hit és a nemzeti összetartozás erősítését, és csatlakoznak kezdeményezésünkhöz.

Keresztény Értelmiségiek Szövetsége
hódmezővásárhelyi szervezete

„Továbbra is vigyáznunk kell embertársainkra!” – interjú Szél István polgármesterrel a korona-helyzetről

A koronavírus-helyzetben országszerte szigorú korlátozókat rendeltek el az elmúlt hónapokban. Az intézmények jelentős része zárt kapukkal várta további sorsát, vendéglátóhelyek tízezrei függesztették fel működésüket bizonytalan időre. Napjainkban azonban egyre több intézkedést tárgyal újra kormányunk, az élet lassan újraindul egész Magyarország területén. Szél István polgármestert kérdeztük arról, hogy hogyan érintette Székkutat a koronavírus-veszélyhelyzet az elmúlt hetekben, illetve arról, hogy hogyan „éled újra” a település az enyhítéseknek köszönhetően.

K.Á.: Vidéken enyhítették a korona vírus járvány miatti szabályozásokat. Székkutason mi változott az elmúlt időszakban?

Szél István: Az elmúlt időszakban Székkutas is betartotta azokat az előírásokat, amelyeket az operatív törzs fogalmazott meg a kijárási korlátozások feloldását illetően. Mi is folyamatosan nyitottuk meg a köztereinket és például a sportpályánk külső részét, vagy akár a konditermünket, úgy, hogy a teremben egyszerre csak négy fő tartózkodhat. Hozzátenném, hogy a zuhanyzást nem engedélyeztük, tehát csak mosdóba lehet elmenni. A játszótereinket is megnyitottuk, ezeken a helyeken minden nap fertőtlenítést végzünk. Szükséges és fontos kérdés. A többi intézményeink is megnyitnak és normál kerékvágásban fognak működni.

K.Á.: Hogyan tudnak alkalmazkodni az emberek az aránylag rövid időn belül ismét megváltozott körülményekhez?

Szél István: Meglepődve tapasztaltam azt a fegyelmezettséget amely az elmúlt heteket illette. Most pedig azt gondolom, hogy a korlátozások enyhítése egy nagy könnyebbség mindenki számára. Mindenkinek oda kell figyelnie minden egészségiügyi előírásra. A boltokban, zárt térben a maszkok használata továbbra is kötelező, és a gyakori kézfertőtlenítés is szükséges. Ez mind-mind olyan hasznos és kötelező előírás, amiket egyszerűen be kell tartani és tartatni. Amikor kötelezővé tették a maszkok használatát a zárthelyeken, előfordult, hogy volt, aki nem viselte a kötelező darabot, így nem engedték be őt az adott üzletbe. Akkor helyesen járt el az eladó!

K.Á.: Lehet-e azt mondani összességében, hogy a polgárok tartják magukat az újonnan meghozott szabályokhoz?

Szél István: Nem kérdés. Eleinte én egy kicsit pesszimistább voltam a szabályok betartását illetően, azt gondoltam, az emberek rosszabbul fogják kezelni a kialakult helyzetet a társas kapcsolatok hiánya és az általános közhangulat miatt. A tapasztalatok azonban azt mutatják, hogy mindannyian szépen, fegyelmezetten átvészeltük ezt az időszakot. Látjuk és halljuk

is ezt, illetve mi magunk is fontosnak tartjuk az óvintézkedések betartását, betartatását.

K.Á.: Mely intézmények tartják továbbra is a korlátozókat és melyeknek változott a nyitvatartásuk az elmúlt napokban?

Szél István: Jelenleg a Murgács Kálmán Művelődési Ház, a könyvtárral együtt, valamint a falumúzeumunk tart továbbra is zárva. Ezek a szolgáltatások egyelőre nem vehetőek igénybe. Mi voltunk az egyik, talán az egyedüli olyan önkormányzat a megyében, ahol az óvodát nem zártuk be, hanem lehetőséget biztosítottunk a családoknak, hogy a gyermekeket továbbra is óvodába járassák. Az eddigiek azt mutatták, hogy mégsem éltek a lehetőséggel azok sem, akik egyébként meglehetősen voltak. Három-négy gyermek volt összesen az óvodában. Most már több szülő hozza gyermekét az intézménybe, ezért létszámtól függően osztjuk több csoportra a gyermekeket, és így tudunk velük foglalkozni. Ezt működtetjük továbbra is. Az óvodapedagógusokat szabadságra küldtük, vagy kértünk tőlük egyéb munkavállalást és nem lettek fizetés nélkülre elküldve, mint más településeken. Ez alatt a pandémia kezdeti szakaszában végzett munkát értem a részükről. Ekkor szerveztünk egy nagy felmérést a településen, melynek keretében 450 székkutasi lakossal beszélgettünk személyesen. Megkérdeztük a polgárokat, hogy hogyan fogják átvészélni ezt az időszakot, mennyi élelmiszerral rendelkeznek, kik a legközelebbi hozzátartozóik, és telefonszámot is kértünk tőlük. Mindennemű segítséget felajánlottunk, és ebben a felmérésben az óvónők is kivették a részüket, önként vállalva jöttek ezt a munkát elvégezni.

Visszatérve az intézményekhez: az előbb említett sportpályánál a külső a foci pályák használhatóak. Az öltözőket és a zuhanyzókat ugyan nem lehet igénybe venni, de nálunk is megindultak az edzések. Az önkormányzat pedig továbbra is csökkentett nyitvatartási idővel várja az ügyfeleket. Az idők napközi otthona sem zárt be, hiszen ott rengeteg idősebb polgártársunkat szolgáljuk.

K.Á.: Említette az önkéntes munkavégzést. Működött-e Székkutason az önkéntesség intézménye? Volt-e szükség ilyesmire, amíg tartott a kijárási korlátozás?

Szél István: Jelentkeztek helyi önkéntesek, viszont hál' istennek, a felmérésben való részvételükön túl nem volt szükség arra, hogy igénybe vegyük a segítségüket. El tudtuk látni a feladatainkat. Azt láttuk, hogy a közösségek segítették egymást, az emberek többsége megoldotta a felmerülő problémákat. Akik 65 év felettiek és kértek valamilyen segítséget – bevásárláshoz, postára járásra, vagy akár gyógyszerkiváltáshoz –, azoknak az önkormányzat gondoskodott a napi teendőik ellátásáról.

K.Á.: Mit emelne ki Ön, mint polgármester a jelenlegi helyzetet illetően?

Szél István: Úgy vélem, hogy továbbra is vigyáznunk kell embertársainkra. Az egy dolog, hogy az enyhítések elindultak, és most mindenki azt gondolhatja, hogy sokkal lazábban lehet venni a hétköznapiakat. Talán a sajtó is azt sugallja, hogy nincs annyi megbetegedés, hogy talán még tovább enyhül majd a helyzet. Én mégis kérek mindenkit, hogy jól gondolja át, mit tesz. Figyelni és vigyázni kell továbbra is, és természetesen be kell tartanunk minden szabályt, ami most az operatív törzs részéről érkezik ajánlásként, akkor is, ha az „csak” javaslat szintjén fogalmazódik meg. Mindenkinek kitartást kívánok, vigyázzanak egymásra, vigyázzunk a másikkal!

Komjáti Ági

Zárt árkok lesznek a Kossuth utcán

Folytatódhat a csapadékvíz-elvezető rendszer fejlesztése Székkutason. A harmadik ütemben a Kossuth utcában létesítenek zárt árkokat.

Újabb sikeres pályázatnak örülhet Székkutas. A község bruttó 200 millió forintos támogatást nyert el a Terület- és Településfejlesztési Operatív Program pályázatában, amelyből a csapadékvíz-elvezető rendszer fejlesztése folytatódhat a harmadik ütemmel.

Szél István polgármester elmondta, hogy a rendelkezésre álló összegről a Kossuth utcán hajtják végre a szükséges fej-

lesztést, zárt csapadékrendszert építenek összefolyókkal. Ez Székkutas egyik legszűkebb utcája, emiatt a hagyományos értelemben vett árkok kialakítására nincs lehetőség. Ezek hiánya minden nagyobb eső esetén problémát jelent, így újabb fontos és szükséges beruházás valósulhat meg. A forrásnak köszönhetően arra is lehetőség nyílik, hogy beton aljzattal lássák el azt a földmedrű árkot, amely a településről kivezeti a vizet.

A tervek szerint a Kossuth utca további fejlesztése is célja az önkormányzatnak, hiszen az utca egyik fele aszfaltborítást kapott, a másik fele viszont még földes. Ennek megújítására a Magyar Falu Program keretében pályázna meg forrást a község.

A Kossuth utcán zajló konkrét munkákról az önkormányzat a közeljövőben kiscsoportos megbeszéléseken tájékoztatja majd a lakosságot.

Az elmúlt 10 évben számos a belvízelvezető csatornarendszert érintő fejlesztés zajlott Székkutason. A belterületi vízelvezető rendszer rehabilitációjának első üteme 2012-ben készült el. Az orosházi oldalon 80 millió forintból mélyítették és tisztították az árkokat. Egy másik, 200 millió forintos pályázatnak köszönhetően, 2017 őszére 3 kilométer hosszan újították fel a vízelvezető rendszert és 2800 méter hosszan betonalj is készült az árkokhoz, valamint három szűk utcában zárt csatornát alakítottak ki.

Fotó: Kovács Erika / delmagyar.hu
szcs

Közel 400 szárnyas pusztult el a székkutasi telepen, a többi jószágot le kellett ölni

Székkutason egy libatartó telep állatai is áldozatául estek a madárinfluenzának. A 3200 szárnyasból álló állomány egy része elpusztult, a többinek pedig az illetékes hatóság rendelte el a leölését.

„Apa hazajött, nem szólt hozzánk. Nagyon szomorú volt, csak lefeküdt és nézte a falat” – kezdett bele a mesélésbe a székkutasi gazda fia. A madárinfluenza miatt a családi gazdaság telephelyén a teljes libaállományt le kellett ölni.

„Azóta is a hatása alatt állok” – ezt már a 47 éves gazda mondta. 67 éves édesapja pedig a kapuban elfordult, látszott, hogy a könnyeivel küszködik. – „Január 30-án került a 3200 napos liba a családi gazdaságunk telepére. A tanyai segítőnk, egy nagyon jó ismerősünk, az utóbbi heteket betegsége miatt kórházban töltötte. Sajnos néhány napja el is hunyt. Úgyhogy édesapámmal már csak ketten gondoskodtunk az állatokról. A libatartás 24 órás szolgálat. Szalmáztunk, etettünk, itattunk. Nincs hétvége, nincsenek ünnepnapok, folyamatosan figyelni kell a jószágokra. Először a koronavírus írta át az életünket. Már négy héttel túltartottuk a libákat. Rég el kellett volna szállítani az állományt tömésre, vagy vágásra, csakhogy a koronavírus miatt nem volt rá piac” – mondta a középkorú férfi. Zárt körülmények között tartották a libákat, nem értik, hogy kerülhetett be az ólba a vírus.

„Először egy, aztán egyre több liba hullott el. Akkor az állatorvos gyógyszerézést rendelt, de nem csökkent az elhullás. Ekkor értesítette a hatósági állatorvost. Mintát vettek a libatetemekből, így derült ki, hogy ez madárinfluenza. Mire az állatok leölését elrendelték, addigra már 3-400 libánk elpusztult” – emlékezett vissza a férfi. „A többire, a megmaradtakra leölés várt. Bele kellett tennünk egy konténerbe őket és gázt engedtek rájuk... Nem tudom szavakkal megfogalmazni, hogy mit éreztem. Legszívesebben elbújtattam volna őket. Persze tudtam, hogy nem lehet. Fekete libák voltak, volt jó néhány kedvencem is közöttük. Még amikor pakoltuk őket a konténerbe, akkor is kértem a segítőket, hogy vigyázzanak rájuk, nehogy megsérüljön a szárnyuk, pedig

akkor már mindegy volt szegényeknek...” – mesélte a szomorú részleteket a gazda.

Nem tudják, mekkora lesz a kártérítés

A fertőtlenítések után minimum 1, másfél hónap múlva fogadhat újra libákat a telep. A gazdák azt mondták, egyelőre nem tudják, mekkora a káruk, és azt sem, milyen összegű kártérítést fognak kapni.

forrás: delmagyar.hu; fe

Figyelem!

Klimatizált üzlethelyiségek kiadók (2 db 30 m²-es) Székkutas község frekventált részén, a 2019-ben megépült „Székkutasi Piac téren”, közvetlenül a 47. sz. főút mellett (napi kb. 7500 áthaladó gépjármű). Bérleti díj: 20 000 Ft + rezsiköltség, igény szerint utcabútorokkal, fedett kerthelyiség igénybevételekkel lehetséges. További részletekről érdeklődjön még ma, a Székkutas Községi Önkormányzatnál (+36 62 593 050, titkarsag@szekkutas.hu).

Kutasi ösztöndíjasok

– „Engem az motivál, ha a páciens boldog”

– Interjú Finta Lillával, a Semmelweis Egyetem Fogorvostudományi Karának hallgatójával –

Havonta 10 ezer forinttal támogatja az önkormányzat a felsőoktatásban tanuló székkutasi diákokat. Lapunk annak jár utána, hol tartanak most tanulmányaikat illetően az ösztöndíjasok, hogyan telnek napjaik. Hagyományteremtő rovatunk első interjút Finta Lilla (24) ösztöndíjas kutasi hallgatóval készítettük el, aki éppen idén végzős a Semmelweis Egyetem Fogorvostudományi Karán. Beszélgettünk Lillával a terveiről, az eredményekről, a várakozásairól. És persze arról is kifaggattuk, hogy miért pont a fogorvosi pályát választotta.

K.Á.: Jelenleg egyetemista vagy. Egészen Budapestig mentél, hogy fogorvos válhasson belőled. Hogy kezdődött a történeted? Honnan indultál?

Finta Lilla: Az általános iskolai éveimet Székkutason töltöttem. Ez az időszak elég meghatározó volt, egyebek mellett az osztályfőnököm miatt is, ő próbált terelgetni. Elég sok versenyre jártam, jártunk, nyelvtanból, illetve magyar irodalomból is. Ezért nagyon sokáig azt hittem, hogy később majd ilyesmivel kapcsolatos tanulmányokat fogok folytatni a gimnáziumban is. Viszont már akkoriban is eléggé érdekelt az egészségtudomány. Magát a biológiát és a kémiát nagyon szerettem azokban az években is.

K.Á.: Mi történt a gimnáziumban?

Finta Lilla: Gimnáziumban végül a természettudományok és a magyar nyelv és irodalom helyett bejött a képbe a harmadik opció: általánosban ugyanis arra világított rá az osztályfőnököm, hogy a nyelvtanulás az mindenképpen fontos dolog. Úgyhogy

angol tagozatra próbálkoztam bejutni, Orosházán a Táncsics Mihály Gimnáziumba, és szerencsére ez sikerült is. Így ott töltöttem el a gimnáziumi négy évemet, ami, azt gondolom így visszatekintve, nagyon fárasztó volt és sokat kellett tanulni. Tanulmányaimnak köszönhetően már viszonylag korán, tizedik osztályos koromban szereztem középfokú nyelvvizsgát angolból, egy évvel később pedig már a felsőfokú, szintén angol nyelvvizsga következett. Emellé még csináltam egy előrehozott érettségit is matematikából.

K.Á.: Itt már azért nem voltál messze a pályaválasztástól.

Finta Lilla: Tizenegyedikben már a legtöbb ember tudja, hogy hova szeretne menni, mit szeretne tanulni. Én még ekkor sem voltam benne biztos, hogy mit szeretnék csinálni. Sokáig akkor is a magyar nyelv és irodalom érdekelt, meg a nyelvek. Végül mégiscsak az egészségtudomány felé indultam el. Igazából, ahogy visszagondolok, már egészen kicsi korom óta, alsós korom óta jártunk fogszabályozó kezelésre az anyukámmal. Ez elég meghatározó volt az életemben, mert szinte havi gyakorisággal, gimni végéig jártunk a fogorvoshoz emiatt. Mondhatjuk azt, hogy nagyjából 10 évig. Az a környezet akkor, ott, nekem nagyon megtetszett. A keresztanyukám is az egészségügyben dolgozik, így amikor gyerek voltam, sokszor meglátogattuk őt a különböző kórházakban. Úgyhogy az érdeklődésem az egészségügy iránt talán erre vezethető vissza. Illetve, mint ahogyan mondtam is, szerettem a biológiát és a kémiát is. Így valamikor tizenegyedikben döntöttem el, igazából a végén, hogy én akkor az orvostudomány felé orientálok, de ekkor még nem voltam benne biztos, hogy a fogorvosi kart választom. Ekkortájt kezdtem el felkészülni az emelt biológia és emelt kémia érettségire.

K.Á.: Úgy tűnik, mindig volt szerencséd a sok tanuláshoz. Innen már csak egy karnyújtásnyira vagyunk az egyetemi évektől. Hogy sikerült az érettségi?

Finta Lilla: A gimnázium utolsó éve nagyon nehéz volt. Nem azt mondom, hogy a nulláról kellett elindulnom, mert középszinten voltam, de azért az emelt szint már egy sokkal nagyobb tudást követel ebből a szempontból. Magánórákra is jártam sokat, illetve voltak a gimnáziumban is különórák biológiából és kémiából is. Végül tizenkettedikben sikeresen letettem ezeket az érettségiket, ráadásul olyan eredménnyel, hogy sikerült felvételt nyernem a Semmelweis Egyetemre. Sokszor meg szokták kérdezni, hogy miért nem Szegedre mentem? Hiszen adott, az közelebb is van... A legtöbben valóban oda szeretnek menni a környező megyékből.

K.Á.: Akkor ezt most én is megkérdem. Miért éppen Budapest?

Finta Lilla: Nekem igazából Budapest mindig nagyon tetszett, illetve a párom is Budapestre szeretett volna menni. Csak ott van olyan egyetem, ahova ő akkor szeretett volna járni, úgyhogy végül én is úgy döntöttem, hogy Budapest nekem is jobb lenne – akár szakmai szempontból is. Tudtam, azt is, hogy a Semmelweis Egyetem egy rangos egyetem, nem csak Magyarországon belül, hanem akár más országok tekintetében is. Végülis ide sikerült felvételt nyernem.

K.Á.: Hány éve jársz ott egyetemre?

Finta Lilla: Ötödik éve, most végzek.

K.Á.: Hogyan telik egy fogorvostudományi kar hallgatójának a napja? Kicsit, ha visszatekintünk arra, amikor még nem végzős voltál, hogyan teltek a napjaid?

Finta Lilla: Ez attól függ, hogy milyen napot nézünk. Vannak egyetemi oktatási napok, gyakorlati napok, illetve van a vizsgaidőszak. Igazából annyi a különbség, hogy amikor egyetemi oktatási nap van, akkor ugye be kellett járnunk órákra. Ez azt jelenti, hogy az első két évben vannak az alapozó tantárgyak, ezek nagyon hasonlóak, mint az orvostudományi karon. Tehát

főként anatómia, biokémia tárgyak. Utána egy évig preklinikai tantárgyakat kell teljesíteni. Ezek gyakorlati órák, aminek keretében fantomfejeket gyakorlunk. Azokon fúrunk, tömünk, és hasonlók. Ez készít fel minket arra, hogy valódi páciensekkel dolgozzunk. Az utolsó három évben mi már ott a klinikán, végzett fogorvosok, rezidensek és szakorvosok felügyeletével és segítségével, saját pácienseket kezelünk, az adott klinika elvárásainak megfelelően. Mindemellett sokat készültem a TDK-ra is (*Tudományos Diákköri Konferencia – a szerk.*), különösen az elmúlt 3 évben.

K.Á.: A gyakorlati nap elég izgalmasnak tűnik. Hogyan zajlik egy ilyen?

Finta Lilla: Általában reggel nyolc órától tartották a gyakorlati órákat. Változó, hogy meddig, délután olyan kettő-három óráig. Ebben az időszakban minden hallgatónak volt saját páciense, akivel ő maga tartotta a kapcsolatot, és az adott tantárgynak megfelelően kezelte.

K.Á.: Hogyan zajlott a gyakorlat?

Mondok példát. Egy fogpótlástani klinikán fogpótlást készítettünk a páciensnek, vagy egy konzerváló fogászati klinikán töméseket, gyökérkezeléseket végeztünk a betegeknek. Ha viszont vége volt a gyakorlatnak, akkor a nap hátralevő részében mindig a következő napra készültem fel. Tudnom kellett mindig, hogy hogyan látom el a következő napi páciens, mik a terveim, mit fogok csinálni. Ráadásul mindig tanulnunk kellett előre a vizsgákra. Vizsgaidőszakban pedig mindig korán felkelek és estig tanulok. Az a helyzet, hogy rengeteget kell tanulni egy vizsgaidőszakban. Nekünk sok vizsgánk van minden félévben, vagy ha esetleg kevesebb, azok igen nehezek.

K.Á.: Azt gondolom – de javíts ki, ha tévedek –, hogy egy ilyen szakmát akkor lehet igazán jól csinálni, ha az ember szereti a szakterületét és szeretne másokon segíteni. Téged mi motivál? Mit szeretsz a szakmádban?

Finta Lilla: Nagyon tetszik ebben a szakmában, hogy nagyon sokféle emberrel tudunk találkozni a munkavégzés során, és kihívást jelent az, hogy megtaláljuk mindenkivel a közös hangot. Persze, ezt pozitív értelemben mondom. Ez az, ami engem motivál. Az a legfontosabb, hogy megértsük azt, hogy a páciens milyen végeredményt szeretne magának tudni a fogászati beavatkozással. Ha nekem azt sikerül teljesíteni, és olyan eredményt tudok elérni, ami neki tetszik, és elégedett, az nekem olyan erős visszacsatolás, és olyan öröm... Amikor örül egy páciens. Mert, mondjuk, az elszíne-

ződött szuvas fogait elláttam, és ezután azt látja a tükörben, amit ő mindig is szeretett volna. Engem az motivál, ha a páciens boldog. Ez nekem nagyon sokat tud segíteni. Persze vannak más motiváló dolgok is. Ilyen például, ha az idősebb szakorvosok elégedettek a munkámmal, elismerik a tudásom.

K.Á. Mik a terveid a jövőre vonatkozóan?

Finta Lilla: Eleinte sokáig úgy gondoltam, hogy visszajövök vidékre, mert az elején nagyon nem tetszett Budapest. Sok volt nekem ez a nagyváros, sok emberrel... Azt gondolom, teljesen más az életvitele a nagyvárosi embereknek. Mostanra már viszont nagyon megszerettem és megszoktam. Nagyon sok barátot, ismerőst is szereztem Budapesten, így már nem is annyira tudom elképzelni, hogy végzés után azonnal visszajöjök Székkutasra. Most az a tervem, hogy egy ideig még Budapesten maradok. Elsősorban a Semmelweis Egyetemen szeretnék elhelyezkedni, a rezidensképzésen belül. Most leginkább a parodontológia, illetve a szájszészet érdekel. Jelenleg ide szeretnék felvételt nyerni.

K.Á. Tervezed-e, hogy a jövőben visszatérsz Székkutasra és itt helyezkedsz el fogorvosként?

Finta Lilla: Én ezt sem tartom kizártnak. Az viszont biztos, hogy én egész életemben nem tudnék Budapesten maradni. Nyilván a családom miatt is szeretnék visszajönni, de főleg akkor, amikor én is családot szeretnék majd alapítani. Szóval el tudom képzelni, igen.

Komjátí Ági

Családi események

Április hónapban:

Születés: Krajnyák Szabina és Juhász Gergelynek Gergely András utónevű gyermeke

Házasságkötés: Kaszás Gabriella Judit és Bese Márk, Szakács Margit és Jenei Imre

Elhalálozás: Csala Sándorné Kakuszi Ilona, Molnár Ferenc István

Március hónapban

Születés: nem volt

Házasságkötés: Kenéz Dalma és Tóth Roland, Gyetyinás Pálma Melinda és Ráhai Norbert, Szabó Judit és Ráhai János

Elhalálozás: Manga János

Február hónapban

Születés: Banka Katalin és Deák Sándornak Martin Dominik utónevű gyermekük

Házasságkötés: Molnár Adrienn és Jandsó János, Sütő Martina és Szentí Henrik

Elhalálozás: Bere László, Gallyas Sándor

Január hónapban

Születés: Németh Andrea és Tószegi Lászlónak Brájen utónevű gyermekük

Házasságkötés: nem volt

Elhalálozás: Andruscsák Istvánné Szuromi Rozália, Papp Sándor, Szabó Ferencné Varga Mária, Verók Sándor

Véget ért a megye egyes labdarúgó bajnokság

A Magyar Labdarúgó Szövetség május eleji döntésének értelmében az NB I-es labdarúgó bajnokság és a Magyar Kupa kivételével minden kiírást befejezettnek nyilvánítottak. Így a Csongrád megyei élvonalban is véget ért a szezon, a Székkutas TC az utolsó helyen zárt, ám úgy tűnik, az egyesület az első osztály tagja maradhat.

„A kutasi felnőtt labdarúgó csapat nem egy parádés sorozatban van a megyeegyes pontvadászatot illetően, hiszen nulla ponttal az utolsó helyen áll a gárda. Ennek ellenére a csapat megyeegyes licence-kérelmet beadta, azt elfogadták, így rendelkezünk megye egyes licence-el” – fogalmazott Horváth Zoltán, az egyesület elnöke.

E cikk írásának pillanatában az még kérdéses, hogy pontosan milyen felállás szerint indulhat el a következő szezon a Csongrád megyei labdarúgó élvonalban. Az MLSZ döntése úgy szólt, hogy bajnokokat és kiesőket sem hirdetnek, ám a bajnokság lefújásakor élen álló Szegedi VSE indulhat az NB III-ban. Így a Zsombó kizárása miatt 12 csapatról beszélhetünk az I. osztályban. Egyelőre az is bizonytalan, hogy a megyei igazgatóság mekkora csapatlétszámmal tervezi elindítani a 2020/21-es szezont. Az viszont biztos, hogy a jelenlegi résztvevők mellett a megye kettes Apátfalva és Deszk – a két élen álló egyesület – adott be licence-kérelmet az élvonalbeli küzdelmekre, de a SZEOL SC is így tett. Az utóbbi csapat helyzete érdekes: az egyesület felnőtt csapata az előző szezonban megszűnt. Így, habár a licence megvan, a pályán nem vívták ki a jogot arra, hogy a megye egyben szerepeljen, ezért nem biztos, hogy résztvevők lesznek. A csapatlétszám tehát egyelőre kérdéses, ám a jelenlegi információk szerint a kutasi labdarúgó egyesületnek megvan a joga ahhoz, hogy a következő szezonban is a megyei élvonalban induljon.

Horváth Zoltán lapunknak azt is elmondta, hogy a Sportcentrum is fokozatosan nyitja meg kapuit a látogatók és a sportolók előtt (a cikk megírásának pillanatában úgy tudjuk, hogy az öltözők, illetve a kondicionáló termek nem használhatóak a nyitás utáni első héten/hetekben), így megkezdődtek az edzések a korosztályos, illetve a felnőtt csapat számára is. Az egészségügyi szabályozásokat betartva azonban maximum 10 fős csoportokban kezdődhetett el a munka, egyelőre heti két edzést tartanak meg a csapatoknak.

(Fotó: archív felvétel)
szcs

A nagy érdeklődésre való tekintettel az idén is megrendezzük a nyári angol és foglalkoztató tábort.

9 - 15 éves gyermekek számára 2020. június 15. és 2020. június 26. között.

Szabadidős foglalkozások, kerékpártúra, sütés-főzés, számháború, sátorozás 3 napig, íjászat, lövészet, közös strandolás és sok-sok érdekes együtt töltött idő.

Az óvodásokat és kisiskolásokat is érdekes programok várják 2020. június 29. és 2020. július 10. között.

Sokszínű programok és **egyenre szabott**, kiscsoportos foglalkozások várják a **kicsiket és kisiskolásokat**. Lesz angol, sütés-főzés, kreatív foglalkozások, számháború, lovaglás, lovas kocsikázás, akadályverseny.

A programok életkor szerint állítjuk össze.

Szeretettel várunk minden érdeklődőt!

Helyszín: Székkutas Jókai u. 59.

Munkácsiné Ábel Tímea

Telefonszám: 06-20-372-2102

Kutasi hírek

közeleti havilap

Megjelenik: minden hónap 3. péntekén

Kiadja: Dél-alföldi Média Centrum Kft. (6800 Hódmezővásárhely, Szabadság tér 71.) Székkutas Község Önkormányzatának támogatásával

Felelős szerkesztő: Komjáti Ági (62/533-777)

E-mail: radio7@radio7.hu

Nyomdász: Norma Nyomdász Kft. (6800 Hódmezővásárhely, Rárósi út 10.) Nyomdavezető: Rostás Pál

Terjeszti: Székkutas Község Önkormányzata

Megjelenik: Székkutason

Azonosítószám: ISSN 2062-3151

Meg nem rendelt kéziratot nem közlünk, nem őrzünk meg, és nem küldünk vissza.

A hirdetések tartalmáért nem vállalunk felelősséget.
Minden jog fenntartva!